

Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö n:o 33 hallituksen esityksestä kasvinsuojelulaiksi

Eduskunta on 16 päivänä syyskuuta 1994 lähettänyt maa- ja metsätalousvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 168.

Ympäristövaliokunta on eduskunnan päätöksen mukaisesti antanut valiokunnalle lausuntonsa. Lausunto (YmVL 10) on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina maatalousneuvos Olli Rekola maa- ja metsätalousministeriöstä ja johtaja Jorma Rautapää Kasvin tuotannon tarkastuskeskuksesta. Lisäksi valtiovarainministeriö, oikeusministeriö sekä Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto ovat antaneet kirjallisen asiantuntijalausunnon.

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan Suomen Euroopan unioniin (EU) liittymisen johdosta säädettäväksi kasvinsuojelulaki, jolla kumottaisiin vuonna 1981 annettu kasvinsuojelulaki (127/81). Lakiehdotus on laadittu ottaen huomioon Euroopan yhteisön (EY) kasvinsuojelulainsäädännön vaatimukset.

Lakiehdotus sisältää säännökset toimenpiteistä kasvintuotantoa ja kasvialkuperää olevia tuotteita vahingoittavien kasvintuhoojien maahan kulkeutumisen ja maassa leviämisen estämiseksi ja hävittämiseksi. Lain nojalla maa- ja metsätalousministeriö määräisi EY:n kasvinsuojeludirektiivien säännökset huomioon ottaen, mitä kasvintuhoojia on torjuttava ja mihin toimenpiteisiin niiden torjumiseksi tulee ja voidaan ryhtyä. Tältä osin lakiehdotus sisältää samoja vaatimuksia kuin voimassa oleva lakikin.

Keskeisin EY:n kasvinsuojelujärjestelmän omaksumisesta johtuva muutos lakiehdotuksessa koskee eräiden kasvintuhoojia helposti levittävien kasvien tuottajien ja markkinoijien rekisteröimistä. Eräitä tällaisia tuotteita saataisiin lisäksi markkinoida unionin jäsenvaltioiden alueella vain, jos ne on varustettu kasvipassilla. Kasvipassi korvaisi unionin sisäisessä kaupassa

kansainvälisen terveystodistuksen, joka nykyisin vaaditaan kasvintuhoojan riskin sisältäviä tuotteita maahan tuotaessa.

Ehdotukseen sisältyvät kasvinsuojelun hallintoa, lain noudattamisen valvontaa ja sen rikkomisen seuraamuksia koskevat säännökset vastaavat pääosin voimassa olevan lain säännöksiä.

Ehdotettu laki liittyy Suomen EU-jäsenyyteen ja se on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti jäsenyyden kanssa. Lain voimaantuloajankohdasta säädettäisiin asetuksella.

Valiokunnan kannanotot

Yleistä

EY:n kasvinsuojelulainsäädäntö

Hallituksen esityksen mukaan EY:n kasvinsuojelulainsäädännön tarkoituksena on kasveille ja kasvintuotannolle haitallisten kasvintuhoojien torjuminen ja leviämisen estäminen. Järjestelmä on uudistettu yhteisön sisämarkkinaohjelman johdosta vuoden 1993 alusta lukien. Uudessa järjestelmässä rajatarkastuksista on luovuttu ja vastuu unionin sisäiseen kauppaan tarkoitettujen tuotteiden terveydestä ja tarkastuksesta on asetettu tuottajalle ja tuottajavaltion viranomaiselle. Myös uudessa järjestelmässä yhteisö antaa säännökset haitallisista kasvintuhoojista ja niiden torjumiseksi sallituista ja tarpeellisista toimenpiteistä. Keskeiset muutokset järjestelmässä liittyvät tuottajien ja markkinoijien rekisteröintiä, kasvintuhoojista vapaiden alueiden (suojavyöhykkeiden) perustamista sekä kasvipassin käyttöä koskeviin säännöksiin.

Integraationeuvottelut

Suomen ja EY:n kasvinsuojelujärjestelmien yhdenmukaistamisesta neuvoteltiin jo Euroopan talousaluetta koskevan sopimuksen (ETA-sopimus) yhteydessä. EY:n lainsäädännön uudistaminen oli tuolloin kuitenkin kesken, joten EY:n

kasvinsuojeludirektiivejä ei sisällytetty ETA-sopimukseen. Sopimukseen otettiin kuitenkin sopijavaltioiden yhteinen julistus, jonka mukaan neuvotteluja lainsäädäntöjen yhdenmukaistamisesta jatketaan.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan Suomi ilmoitti EU-jäsenyyttä koskevissa neuvotteluissa hyväksyvänsä periaatteessa yhteisön uuden kasvinsuojelujärjestelmän. Samalla Suomi kuitenkin vaati, että se tunnustetaan suojavyöhykkeeksi eräiden haitallisten kasvintuhoojien suhteen. Muut Suomen kasvinsuojelua koskevat neuvottelutavoitteet koskivat Siemenperunakeskuksen alueen tunnustamista ja eräitä siirtymäaikoja (muun muassa perunan rengasmätä). Suojavyöhykeasiassa viisi Suomen vaatimaa suojavyöhykettä hyväksyttiin, ei kuitenkaan kaikkia. Osa suojavyöhykkeistä jäi päätettäväksi myöhemmin Suomen toimittaman lisäselvityksen pohjalta. Siemenperunakeskuksen suojavyöhykkeen osalta sovittiin siitä, että yhteisö tutkii mahdollisuuksia hyväksyä alue EY:n kylvösiemenlainsäädännön mukaiseksi korkealaatuisen siemenperunan tuotantoalueeksi. Perunan rengasmädän osalta sovittiin vuoden siirtymäajasta.

Muutosten vaikutukset Suomessa

Valiokunta toteaa, että kasvinsuojelulla on tärkeä merkitys kasvintuotantomme edellytysten ja kasviperäisten elintarvikkeiden laadun turvaamisessa. Ympäristövaliokunnan lausunnon mukaisesti kasvinsuojelutoimenpiteet vähentävät lisäksi kasvitautien torjunnan tarvetta ja sitä kautta kuormitusta. Kasvinsuojelusäännöksillä on lisäksi merkitystä luonnonsuojelun ja luonnonvaraisten kasvien suojelun kannalta.

Suomen kasvitautitilanne ja kasvinsuojelun taso on hyvä. Käsitellessään Suomen jäsenyyssuostelutavoitteita (MmVL 1/1992 vp) valiokunta edellytti, että neuvotteluissa sovitaan järjestelyistä, jotka estävät kasvitautien ja kasvintuhoojien kulkeutumisen maahamme. Saadun asiantuntijaselvityksen perusteella on ilmeistä, että neuvottelutulos — siitä huolimatta, että kaikkia tavoitteita ei saavutettukaan — mahdollistaa maamme kasvinsuojelun tason säilyttämisen suhteellisen hyvänä. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä sitä, että sopimuksen mukaisissa jatkoneuvotteluissa ja jäsenyyssuostelussa pyritään vaikuttamaan siihen, että Suomen alun perin asettamat tavoitteet kasvinsuojelun alalla toteutuvat. Valiokunta toteaa, että rajatarkastus-

ten poistuminen tulee joka tapauksessa lisäämään kasvintuhoojien maahan kulkeutumisen riskiä. *Valiokunta edellyttääkin, että rajatarkastusten poistumisen vaikutuksia ja tautitilannetta järjestelmällisesti seurataan ja ryhdytään tarpeellisiin toimenpiteisiin mahdollisten epäkohtien poistamiseksi. Tässä tarkoituksessa on huolehdittava siitä, että Suomella on riittävät tiedolliset ja toiminnalliset valmiudet ilmenevien haittojen minimoimiseksi.* Valiokunta pitää tärkeänä myös elinkeinonharjoittajien vapaaehtoisten valvontajärjestelmien kehittämistä vaihtoehtona viranomaisten suorittamille tarkastuksille. Lisäksi valiokunta korostaa elinkeinonharjoittajille suunnatun tiedotuksen ratkaisevaa merkitystä kasvitautien torjumisessa.

Ympäristövaliokunnan lausuntoon viitaten valiokunta korostaa sitä, että kasvinsuojeluviranomaisilla tulee olla riittävät voimavarat aktiiviseen toimintaan järjestelmän muutosvaiheessa.

Kustannusten ja vahinkojen korvaaminen

Esitetyn selvityksen perusteella valiokunta kiinnittää huomiota lakiehdotuksen 9 §:n 1 momenttiin, jonka mukaan lain nojalla annettavien määräysten aiheuttamat kustannukset ja vahingot korvattaisiin valtion varoista sen mukaan kuin kunkin kasvintuhoojan osalta maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä erikseen määrättäisiin. Valiokunnalle annetuissa asiantuntijalausunnoissa kyseinen valtion korvausvelvollisuus on ehdotettu muutettavaksi harkinnanvaraiseksi.

Valiokunta toteaa, että voimassa olevaa kasvinsuojelulakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 142/1980 vp) korvausvelvollisuus oli ehdotettu harkinnanvaraiseksi. Eduskunta muutti lakiehdotusta maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnön pohjalta siten, ettei korvauksen suorittaminen jäänyt riippumaan viranomaisen harkinnasta. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan eduskunnan tekemä muutos on osoittautunut lain toimivuuden kannalta onnistuneeksi. Kun elinkeinonharjoittajilla on oikeus saada korvaus toiminnasta aiheutuneista kustannuksista ja vahingoista, ote kasvintuhoojien torjuntaan säilyy aktiivisena. Kustannusten ja vahinkojen korvaamisesta valtiolle vuosittain aiheutuneet menot ovat olleet enimmillään 2—3 miljoonaa markkaa. Näillä perusteilla valiokunta pitää voimassa olevan lain kaltaista korvausjärjestelmää edelleenkin perusteltuna.

Muut yleiset huomiot

Valiokunnan huomiota on kiinnitetty lakiehdotukseen sisältyvään markkinoinnin käsitteeseen ja ehdotettu sen korvaamista käsitteellä "kaupan pitäminen". Valiokunta toteaa, että vastaava kysymys on tullut esiin myös muissa vastaavissa Euroopan integraation johdosta uudistetuissa laeissa maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalla, viimeksi taimiaineistolakia koskevan hallituksen esityksen käsittelyn yhteydessä (HE 169). Mainitusta hallituksen esityksestä antamassaan mietinnössä (MmVM 21, 14.10.1994) esitettiin perusteluihin ja kannanottoihin viitaten valiokunta pitää markkinoinnin käsitteen omaksumista perustellumpana ja katsoo, että siihen sisältyy koko toiminta tuottajalta lopulliselle kuluttajalle saakka. Taimiaineistolain lisäksi käsitettä markkinointi on käytetty vastaavassa tarkoituksessa ETA-sopimuksen johdosta uudistetussa lannoitelaisissa (232/93), siemenkauppalaissa (233/93) ja rehulaissa (243/93).

Pykäläkohtaiset kannanotot

7 §. *Torjuntavollinen.* Saadun asiantuntijaselvityksen perusteella valiokunta ehdottaa säännöksen sanamuotoa täsmennettäväksi siten, että siinä asianomaisen viranomaisen sijasta mainitaan selvästi kasvinsuojeluviranomainen.

15 §. *Salassapitovollisuus.* Asiantuntijalauseintojen perusteella valiokunta ehdottaa säännöstä teknisuonteisesti tarkistettavaksi.

20 §. *Valvontamaksut, palkkiot ja korvaukset.* Ehdotetun pykälän 1 momentin mukaan lain mukaisista valvonta- ja tarkastustoimenpiteistä sekä rekisteröinneistä voitaisiin periä valtiolle maksuja. Muilta osin säännösehdoituksessa viitataan valtion maksuperustelakiin (150/92). Valiokunnan saaman selvityksen mukaan säännöksen sanamuoto ei täysin vastaa hallitusmuodon 62 §:n vaatimuksia, joiden mukaan maksullisuuden yleisistä perusteista, toisin sanoen siitä, mikä on maksullista, on säädettävä lailla. Valtion maksuperustelaki sisältää yleiset perusteet suoritteiden maksullisuudelle tai maksuttomuudelle. Lain 8 §:n mukaan ministeriön toimivaltaan kuuluu määritellä ne suoritteet ja suoriteryhmit, joista maksuja peritään. Esitetyn selvityksen mukaan säännösehdoitukseseen sisältyvä luettelo maksullisista toimenpiteistä ei ole välttämättä täysin kattava, koska esimerkiksi tarvetta erilaisien todistusten maksullisuuteen saattaa ilmetä.

Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa pykälän 1 momenttia muutettavaksi siten, että siinä viitattaisiin maksujen osalta kaikilta osin valtion maksuperustelakiin. Samalla pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi.

21 §. *Rangaistussäännös.* Valiokunnan huomiota on kiinnitetty siihen, että lakiehdotuksen 8 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden tahalliseen noudattamatta jättämiseen voidaan yleensä soveltaa myös rikoslain petosrikoksia koskevia säännöksiä. Tuottamuksellisen laiminlyönnin olisi sen sijaan ehdotetun 21 §:n nojalla rangaistava teko. Rikoslain ja lakiehdotuksen 21 §:ään sisältyvän rangaistussäännöksen välisen suhteen selkeyttämiseksi valiokunta ehdottaa rangaistussäännöstä täydennettäväksi ankaruusvertailua edellyttävällä toissijaisuuslausekkeella. Rikoslain säännöksiä on sovellettava, jos niissä on ankarampi rangaistusasteikko, esimerkiksi petoksesta voidaan tuomita enintään kahden vuoden vankeusrangaistukseen ja törkeästä petoksesta enintään neljän vuoden vankeusrangaistukseen. Rikoslain ensisijaisuuden huomioon ottaen ehdotettu kuuden kuukauden vankeusrangaistusasteikko näyttää 21 §:n rangaistussäännöksessä tarpeettomalta, minkä vuoksi valiokunta ehdottaa, että kasvinsuojelulain säännösten rikkomisesta voitaisiin tuomita enintään sakkorangaistukseen.

Seuraamusten osalta valiokunta kiinnittää lisäksi huomiota lakiehdotuksen 18 §:n uhkasakkoa koskevan säännöksen ja 21 §:n rangaistussäännöksen päällekkäisyyteen siltä osin kuin on kysymys lakiehdotuksen 6 §:ssä tarkoitettujen kieltojen rikkomisesta. Ehdotus merkitsisi sitä, että samassa asiassa voitaisiin määrätä maksamaan sekä uhkasakko että sakkoa. Päällekkäisyyden välttämiseksi valiokunta ehdottaa lain 21 §:ää täydennettäväksi säännöksellä, jonka mukaan 18 §:n nojalla annettu uhkasakolla tehostetun kiellon tai rajoituksen rikkomisesta ei voitaisi tuomita rangaistukseen samasta teosta. Vastaava säännös sisältyy muun muassa rehulaikiin ja lannoitelakiin. Valiokunnalle esitetyn selvityksen mukaisesti pykälän 2 kohdassa tulisi lisäksi mainita kieltojen ohella rajoitukset.

22 §. *Muutoksenhaku.* Esitetyn asiantuntijaselvityksen perusteella valiokunta ehdottaa pykälän muutoksenhakua koskevia säännöksiä täsmennettäväksi siten, että valitusviranomaiset mainittaisiin nimenomaisesti säännöksissä.

23 §. *Tarkemmat määräykset.* Lakiehdotuksen mukaan maa- ja metsätalousministeriö antaisi tarkemmat määräykset lain täytäntöönpanon

soveltamisesta sekä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista Suomeen tuotavien kasvien, kasvinosien ja muiden tavaroiden tuonnin ehdoista ja tuontikielloista, tarkastamisesta, maahantulosta ja kauttakuljetuksesta sekä viennistä ja viennin ehdoista. Esitetyn selvityksen perusteella valiokunta ehdottaa, että säännökseen otettaisiin ainoastaan lain täytäntöönpanoa koskeva yleisvaltuutus, jolloin Suomen ja muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden välistä kauppaa koskeva erityinen valtuutus jäisi tarpeettomana pois. Valtuutus lain täytäntöönpanoon kattaa myös ehdotetun erityisen valtuutuksen alan.

25 §. *Siirtymäsäännös.* Valiokunnan saaman selvityksen mukaan lakiehdotuksen siirtymäsäännöksessä mainituilla päätöksillä ja määräyksillä tarkoitetaan kasvintuhoojien torjumi-

seksi voimassa olevan kasvinsuojelulain nojalla annettuja yksittäisiä elinkeinonharjoittajia koskevia päätöksiä ja määräyksiä, joiden tulisi asian luonteesta johtuen olla voimassa niissä määrätty aika. Valiokunta ehdottaa säännöksen sanamuotoa tarkennettavaksi tältä osin.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisenä ja puoltaa sen hyväksymistä edellä esitetyin muutoksin ja huomauksin.

Valiokunta ehdottaa kunnioittaen,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Kasvinsuojelulaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1—6 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

7 §

Torjuntavetollinen

Maa-alueen, viljelmän, tavaravaraston, kuljetusvälineen tai rakennuksen omistaja tai haltija on velvollinen joko itse suorittamaan 6 §:n perusteella määrätyn toimenpiteen tai sallimaan, että kasvinsuojeluviranomainen suorittaa tai suorituttaa sen.

Jos kasvinsuojeluviranomainen joutuu huolehtimaan 1 momentissa tarkoitetun toimenpiteen suorittamisesta sen vuoksi, että asianomainen laiminlyö toimenpiteen suorittamisen, peritään toimenpiteen kustannukset laiminlyöjältä.

8—14 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

15 §

Salassapitovelvollisuus

(Poist.) Joka tässä laissa säädettyä tehtävää suorittaessaan on saanut tietoja elinkeinonharjoittajan liike- tai ammattisalaisuudesta tai ta-

loudellisesta asemasta, ei saa niitä paljastaa eikä käyttää omaksi tai toisen hyödyksi, ellei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, tähän suostu.

(2 mom. kuten hallituksen esityksessä)

16—19 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

20 §

Maksut, palkkiot ja korvaukset

Maksujen osalta noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaissa (150/92) säädetään.

(2 mom. kuten hallituksen esityksessä)

21 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta (1 kohta kuten hallituksen esityksessä)

2) tai rikkoo 6 §:n nojalla annettuja kieltoja tai rajoituksia,

(3 kohta kuten hallituksen esityksessä)

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, kasvinsuojelulain säännösten rikkomisesta sakkoon (poist.).

Sitä, joka rikkoo 18 §:n nojalla annetun, uhkaskolla tehostetun kiellon tai rajoituksen, ei voida tuomita rangaistukseen samasta teosta.

22 §

Muutoksenhaku

(Poist.) Tämän lain 9 §:n nojalla annettuihin maaseutuelinkeinopiirien kustannusten ja vahinkojen korvaamista koskeviin päätöksiin saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinolautakuntaan siten kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Kasvinsuojeluviranomaisen antamiin päätöksiin haetaan vastaavasti muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

(2 ja 3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1994

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja S.-L. Anttila, varapuheenjohtaja Iivari, jäsenet Järvilähti, Kal-

23 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta.

24 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

25 §

Siirtymäsäännös

Ennen tämän lain voimaantuloa kumotun kasvinsuojelulain nojalla kasvintuhoojien torjumiseksi annetut yksittäisiä elinkeinonharjoittajia koskevat päätökset ja määräykset ovat voimassa niissä määrätyn ajan.

li, Koistinen, Koski, Lahikainen, Polvinen, Pulliainen, Rinne, Saario, Saastamoinen (osittain) ja Westerlund sekä varajäsen Savela (osittain).

EDUSKUNNAN
YMPÄRISTÖVALIOKUNTA

Liite

Helsingissä

28 päivänä lokakuuta 1994

Lausunto n:o 10

Maa- ja metsätalousvaliokunnalle

Eduskunta on lähettäessään 16 päivänä syyskuuta 1994 hallituksen esityksen n:o 168 kasvin-suojelulaiksi maa- ja metsätalousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi samalla määrännyt, että ympäristövaliokunnan on annettava asiasta lausuntonsa maa- ja metsätalousvaliokunnalle.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina maatalousneuvos Olli Rekola maa- ja metsätalousministeriöstä, biologi Veijo Miettinen ympäristöministeriöstä, kylvösiemenasiamies Juha Ruippo Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitosta, maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti Tom Murmann Puutarhaliitosta ja maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti Sakari Lilja Metsäntutkimuslaitoksesta.

Hallituksen esitys

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi kasvin-suojelulaki, jossa olisi otettu huomioon Euroopan yhteisöjen kasvin-suojelua koskevien direktiivien vaatimukset.

Esitys liittyy Suomen jäsenyyteen Euroopan yhteisössä ja on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti jäsenyyden kanssa. Voimaantuloajankohdasta säädettäisiin asetuksella.

Valiokunnan kannanotot

Kasvin-suojelusäännöksillä on merkitystä myös luonnonsuojelun kannalta. Kasvin-suojelutoimenpiteet vähentävät yhtäältä kasvitautien torjunnan tarvetta ja siten ympäristön kuormitusta. Toisaalta kasvin-suojelusäännökset edistävät luonnonvaraisten kasvien suojelua ehkäisemällä luonnonllemme vieraiden eliöiden ja tautien maahantuloa.

Euroopan yhteisön sisämarkkinoiden luominen vuoden 1993 alussa johti yhteisön kasvin-suojelusäännösten huomattavaan muuttamiseen. Sisämarkkinoilla vallitseva tavarakaupan vapaus ei anna mahdollisuutta tavarankarkastamiseen rajalla maahantuonnin yhteydessä niin kuin aikaisemmin. Uusi kasvin-suojelujärjestelmä perustuu siihen, että vastuu yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen tavarankarkastuksesta ja sen edellyttämästä tarkastuksesta asetetaan tuottajalle ja tuottajamaan viranomaisille.

Yhteisön kasvin-suojelusäännöstä tehostettiin samalla siten, että helposti kasvintuhoojia levittävien kasvien ja kasvituhotteiden tuottajat ja markkinoijat rekisteröidään, kasvintuhoojista vapaita suoja-alueita perustetaan ja otetaan käyttöön kasvipassi.

Rajatarkastusten poistuminen ja tavarakaupan lisääntyminen tuovat kuitenkin sen riskin, että myös kasvintuhoojien kulkeutuminen maasta toiseen lisääntyy.

Saadun selvityksen mukaan EU-säädösten mukaisella kasvin-suojelujärjestelmällä voidaan meillä säilyttää nykyinen taso kasvin-suojelussa. Tason säilyttäminen edellyttää kasvin-suojeluviranomaisilta aktiivisuutta. Tästä syystä ympäristövaliokunta korostaa, että lainsäädännön muuttamisen yhteydessä on huolehdittava siitä, että kasvin-suojeluviranomaisilla on riittävät voimavarat tehtäviensä hoitamiseen.

Edellä esitetyn perusteella ympäristövaliokunta esittää kunnioittavasti,

että maa- ja metsätalousvaliokunta mietintöään laatiessaan ottaisi huomioon, mitä tässä lausunnossa on esitetty.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Seppänen, jäsenet Biaudet, Hautala, Ihämäki, Kankaanniemi,

Kautto, Kuuskoski (osittain), Markkula, Myller, Rask, J. Roos, Takala ja Virrankoski sekä varajäsenet Aula (osittain) ja Viljamaa.